Dosarul nr.4r-3521/24 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-23157687-02-4r-02082024 Judecător Denis Guzun

D E C I Z I E

18 septembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chișinău, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroșca și Denis Băbălău

examinând în şedinţă de judecată, în lipsa părților, recursul directorului Instituției Medico-Sanitare ”Institutul Oncologic”, Ruslan Baltaga, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.03.2024, în cauza contravențională, în privința Instituției Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic”, intentată în temeiul art. 155[1] alin.9 Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă:

La data de 02.11.2023, în timpul controlului planificat la IMSP Institutului Oncologic, desfășurat în perioada 12,13,23-30.10.2023 și 02.11.2023, pe adresa de activitate mun. Chișinău, str. Nicolae Testemițanu nr. 30, a fost depistat și constatat faptul că persoana supusă controlului deține, depozitează temporar și exploatează pentru efectuarea investigațiilor de radioterapie surse radioactive și material nuclear, în lipsa unui sistem de securitate fizică a obiectivelor care să asigure inviolabilitatea acestora, fapt ce contravine prevederilor art. 20, lit. 1) și art. 37 al Legii 132 din 2012.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 155[1] alin.9 Cod contravențional, potrivit căruia constituie contravenție - Exploatarea instalațiilor nucleare sau radiologice în lipsa unui sistem de control al calității prin care să asigure cerințele de radioprotecție, de securitate nucleară şi radiologică, de securitate fizică a obiectivului, de pregătire a intervenției de urgență în cazul incidentelor sau accidentelor nucleare sau radiologice, cu aplicarea sancțiunii de 300 u.c.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.03.2024 Instituția Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 155[1] alin.9 Cod contravențional, fiindu-i stabilită

sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 15 000 (cincisprezece mii) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, recurs a declarat, la data de 26.04.2024, directorul Instituției Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic”, Ruslan Baltaga, solicitând repunerea în termen și admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.03.2024 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul contravenţional să fie încetat.

În motivarea recursului s-a indicat că, nu au fost administrate probe în vederea demonstrării faptei contravenționale imputate. Specifică, că instanţa de judecată a luat în considerație doar argumentele agentului constatator, nu face nici o referire la poziţia părţii adverse, adică a recurentului IMSP Institutul Oncologic, actul de justiției fiind altceva decât de copiere a articolelor din Codul contravențional, fără a da o apreciere situaţiei de fapt, şi a motiva respingerea poziției recurentului vis-a-vis de declararea nulă a procesului verbal contestat. De asemenea, indică, că instanța de judecată nu a ţinut cont de legislația incidentă cazului, astfel a luat o hotărârea care contravine prevederilor codului contravențional.

Recurentul se referă la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu încălcarea prevederilor normelor vizate, care atrag nulitatea procesului verbal conform art.46[1] alin.8 Cod contravențional, or acțiunile Instituției Medico-Sanitare ”Institutul Oncologic” nu pot fi calificate sub aspectul contravenției prevăzute la art. 155[1] alin.9 Cod contravențional, fără ca instituției să-i fie oferit un termen de remediere în vederea înlăturării încălcărilor constatate.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.1 Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, la data de 02.11.2023, în timpul controlului planificat la IMSP Institutului Oncologic, desfășurat în perioada 12,13,23-30.10.2023 și 02.11.2023, pe adresa de activitate mun. Chișinău, str. Nicolae Testemițanu nr. 30, a fost depistat și constatat faptul că persoana supusă controlului deține, depozitează temporar și exploatează pentru efectuarea investigațiilor de radioterapie surse radioactive și material nuclear, în lipsa unui sistem de securitate fizică a obiectivelor care să asigure inviolabilitatea acestora, fapt ce contravine prevederilor art. 20, lit. 1) și art. 37 al Legii 132 din 2012.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 155[1] alin.9 Cod contravențional, potrivit căruia constituie contravenție - Exploatarea instalațiilor nucleare sau radiologice în lipsa unui sistem de control al calității prin care să asigure cerințele de radioprotecție, de securitate nucleară şi radiologică, de securitate fizică a obiectivului, de pregătire a intervenției de urgență în cazul incidentelor sau accidentelor nucleare sau radiologice, cu aplicarea sancțiunii de 300 u.c.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.03.2024 Instituția Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 155[1] alin.9 Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 15 000 (cincisprezece mii) lei.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide, că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existenţa acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravenţional al RM, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul

veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravenţional al RM, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul penal, prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, reiterează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenţii.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul penal consideră, că argumentele acesteia, reprezintă un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată și nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult decât atât, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentei aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

În contextul dat, Colegiul penal apreciază admisibile, concludente şi utile probele prezentate şi anexate de agentul constatator şi corespunzător se demonstrează vina Instituției Medico-Sanitare ”Institutul Oncologic” în comiterea contravenției prevăzută de art. 155^1 alin.9 Cod contravențional, și anume: procesul verbal cu privire la contravenție nr.21 din 02.11.2023, delegația de control nr.41 din 22.09.2023; procesul verbal de control nr.38 din 02.11.2023.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţă.

Cele invocate în recurs nu au fost probate, or cele susținute de recurent vin în contradicție cu probele existente la materialele cauzei.

Instanţa corect a concluzionat, că faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul - verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentei potrivit căreia nu au fost administrate probe în vederea confirmării faptei contravenționale or, acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientei, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientei.

Colegiul penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentei cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Colegiul penal nu poate reține alegațiile recurentului ce țin de nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție, întocmit contrar prevederilor art.46[1] alin.8 Cod contravențional, și că acțiunile Instituției Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic” nu pot fi calificate sub aspectul contravenției prevăzute la art. 155[1] alin.9 Cod contravențional, fără ca instituției să-i fie oferit un termen de remediere în vederea înlăturării încălcărilor constatate.

Sub acest aspect instanța reține prevederile art.46[1] Cod contravențional, potrivit cărora (1) Planul de remediere reprezintă o anexă la procesul-verbal cu privire la contravenţie, întocmită în condiţiile prezentului capitol, în care agentul constatator stabileşte, cu titlu de recomandare, măsuri de remediere şi termenul realizării acestora în vederea conformării contravenientului cu cerinţele legislaţiei. (2) Planul de remediere este întocmit şi anexat de către agentul constatator la procesul-verbal cu privire la contravenţie prin care s-a constatat contravenţia. În cazul în care contravenţia a fost constatată în urma controlului de stat efectuat de către organele abilitate cu funcţii de control, conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, planul de remediere se include în procesul-verbal de control sau se anexează la acesta. (3) În cazul întocmirii unui plan

de remediere, nu se aplică sancţiuni contravenţionale, inclusiv sancţiuni complementare, până la expirarea termenului de remediere. (5) Agentul constatator nu întocmeşte un plan de remediere în cazul în care: c) contravenientului i-au fost emise prescripţii pentru aceleaşi încălcări de către organul de control, conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, iar acesta nu le-a executat în termenul stabilit.

Așadar, reieșind conținutul actului de constatare a contravenției atestă legalitatea acțiunilor agentului constatator, or acesta a acționat în corespundere cu prevederile legale menționate, astfel încât Instituției Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic” i-au fost prescrise recomandări privind înlăturarea încălcărilor stabilite (f.d.8 verso), cu stabilirea termenului realizării acestora, și anume data de 24.11.2023 (f.d.9 verso).

Respectiv, până la data emiterii deciziei de sancționare 11.03.2024 persoana în privința căreia a fost intentat procesul contravențional, nu a prezentat dovada remedierii încălcărilor stabilite.

De menționat că din conținutul articolului 46^1 Cod contravențional, planul de remediere este o anexă *cu titlu de recomandare,* respectiv neîntocmirea acestuia nu afectează legalitatea procesului verbal cu privire la contravenție.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către directorul Instituției Medico-Sanitare ”Institutul Oncologic”, Ruslan Baltaga și a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.03.2024.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul directorului Instituției Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic”, Ruslan Baltaga.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.03.2024 prin care Instituția Medico-Sanitară ”Institutul Oncologic” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 155^1 alin.9 Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 15 000 (cincisprezece mii) lei.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială

Judecători: Igor Chiroșca

Denis Băbălău